

Posudek závěrečné práce - bakalářská práce

Mgr. Hrušková Hana

obor sociální a charitní práce

Trest domácího vězení a jeho hodnocení lidmi, kteří jej vykonávají

TF JČU Katedra pedagogiky

Celkovou úroveň práce lze hodnotit jako zcela vyhovující požadavkům na bakalářskou práci. Co se týče formální stránky práce - neobsahuje žádné zásadnější nebo opakující se vady v technickém zpracování, bibliografických citacích, ve formátování či v gramatice. Gramaticky sice obsahuje drobné chyby, ale spíše charakteru překlepů. Stylisticky je na velmi vysoké úrovni, prokazuje bohatost jazyka autorky a její dobrou orientaci v užívání odborných pojmů.

Po obsahové stránce pak je v úvodu uvedena motivace autorky ke zkoumání daného tématu, kdy je zajímavý vývoj jejího bádání od působení restorativní justice „za mřížemi“ v její původní magisterské práci a „před mřížemi“ v aktuální bakalářské práci. Poměrně stručně avšak jasně je vytyčen cíl práce - popsat trest domácího vězení (TDV) v obecné rovině a poté z pohledu odsouzených. Doposud se všechny dostupné publikované práce zabývaly pohledem úředníků, soudců, institucí. Autorka si tedy vybrala oblast dosud neprozkoumanou ke které neexistuje literatura. Správně tak vyšla z myšlenkově navazujícího konceptu restorativní justice, která se zabývá osobností pachatele. Restorativní justici proto v části práce poměrně obšírně představuje, objasňuje její myšlenky, což je výchozí branou pro pochopení TDV v kontextu odsouzených a je mostem mezi justicí-prámem a sociálně-psychologickou intervencí.

V závěru práce autorka krátce shrnuje výsledky, k nimž dospěla - uvádí motivaci k začleňování TDV do systému justice (finanční úspory, působení na osobnost pachatele, jeho zodpovědnost, udržení pozitivních rodinných vazeb, vyrovnaní se s obětí, proces uzdravení) a všímá si nápravné a resocializační funkce trestu v jeho evropském pojetí. Správně také nezapomíná na etický rozměr trestu a trestání (lidská důstojnost, lidská práva, nedotknutelnost obydlí). Vzhledem k dynamičnosti trestu v Evropě i ČR je třeba vyzdvihnout citování recentních zdrojů. Provedené výzkumné šetření uzavírá zjištěními - motivací k výkonu TDV odsouzených, všímá si největšího omezení (tedy újmy), kterou odsouzení subjektivně prožívají (trávení volného času doma zejm. o víkendech, nemožnost návštěv). Zároveň potvrzuje předpoklady restorativního pojetí justice, tedy že tento trest nepoškozuje rodinné vazby a pracovní návyky odsouzených (příp. je ještě posiluje). Autorka se dobře vyrovnává i s otázkou dalšího využití tohoto kvalitativního výzkumu - pro další kvantitativní, který však bude muset zohlednit i případné změny v provozu kontroly TDV. Výzkumu se účastnil relativně malý vzorek respondentů, což však je vypořádáno v diskusi a závěrech (relativně malý počet odsouzených k TDV a prezidentská amnestie k 1.1.2013). Cíle práce stanovené v úvodu byly prací a shrnutím v závěru naplněny.

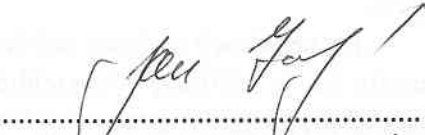
Autorka jednoznačně prokázala svou schopnost užívat správně a vhodně odbornou terminologii, zároveň je text dostatečně jasný a srozumitelný i odborně nezasvěcenému čtenáři. U autorky je znát, že se tématem sociální práce s odsouzenými zabývá dlouhodobě, v tématech se bez problému orientuje, dokazuje svůj přesah přes hranice jednotlivých oborů (sociální práce, trestní právo, etika). Obsah a rozsah jednotlivých kapitol je adekvátní, podporuje porozumění textu a celkovému pojetí přesunu důrazu z trestu na účastníky trestního řízení a jejich prožívání. Uvádí vyváženě klady i zápory jednotlivých přístupů, tyto

řádně cituje a zůstává spíše objektivní pozorovatelkou, která svůj nadhled ukazuje při vyhodnocení dotazníku, nenechává se strhnout k jednostrannému hodnocení.

Autorka při zpracování práce projevovala po celou dobu zpracování aktivní zájem o dané téma, o zjištění základní i rozšiřující literatury. Pracovala samostatně, v případě potřeby však obsah a směřování práce pravidelně dle dohody konzultovala.

Vzhledem k výše uvedenému nezbývá než předloženou práci doporučit k obhajobě a navrhnout klasifikaci výborně.

V Českém Krumlově dne 24.4.2013

Mgr. et Mgr. Jan ZABRANSKÝ